

SARIEV CONTEMPORARY

Галерия Sariev Contemporary, Пловдив
представя:

САНТИМЕНТАЛНА ИЗЛОЖБА
Митьо Солаков, Недко Солаков и Димитър Солаков

1 март - 30 април 2013

1 март (петък), 18:30 часа, Галерия Sariev Contemporary
Официално откриване на изложбата

2 март (събота), 11:00 часа, artnewscafe, Пловдив
разговор с Недко и Димитър Солакови и куратора Яра Бубнова

Галерия Sariev Contemporary, Пловдив има удоволствието да представи първата изложба на трите поколения творци - Митьо Солаков, Недко Солаков и Димитър Солаков. В изложбата, така назована от авторите - "Сантиментална изложба", са показани нови творби на авторите Недко Солаков и Димитър Солаков и работи от 90-те години на миналия век на Митьо Солаков.

Изложбата може да бъде разгледана между 1 март и 30 април 2013 година в Пловдив, а в деня след откриването на 2 март (събота) от 11:00 часа в artnewscafe, Пловдив ще бъде проведен разговор с Недко и Димитър Солакови и куратора Яра Бубнова.

-

Текстът към изложбата е на Яра Бубнова

Зрителят би могъл да разчете няколко метафори в драматургията на изложбата, построена от работи на три поколения на семейство Солакови. Очевидна е първата, поднесена от самото название – „Сантиментална изложба“, логично отвеждаща към вътрешните отношения между тримата автори. В специфичната последователност, установена в историята на изкуството, е видима втората – присъстват скулптура, рисунка, живопис, фотография, обект, перформанс, видео, означен е един наситен речник на основни елементи, с които оперира съвременното изкуство. „Операторите“ следват логиката според поколението си – Формотворецът, скулпторът Митьо Солаков, концептуалният Разказвач Недко Солаков, изваждащ, съпоставящ и в крайна сметка сглобяващ частите на художествения наратив, и Наблюдателят, авторът на „видео-платната“ Димитър Солаков.

Формотворчеството е разпознаваем признак на модернизма, на надеждата, че художникът е способен да създаде нещо тотално ново. Тази вяра днес остана част от миналото – вече знаем, че промяната на света се осъществява по по-сложен начин, в движение по спирали (и по тези на ДНК-то, в частност). Пресъздаването, преосмислянето, възстановяването на връзки, генерирането на различни по мащаб митологии и „дисциплината“, в която изкуството сега се състезава.

Един от ключовите моменти в изложбата е мирното съжителство на минималистичен обект, подобен на конструктивистки архитектурен експеримент, а всъщност предназначен да улесни затварянето на бутилки с домашен доматиен сок, с абстрактната биоморфна малка пластика, всички те работа на Митьо Солаков. От тях, от номинираното като „полезно“ и „прекрасно“, е сплетена материята на наратива на следващия Солаков – Недко. Чрез интерпретации и реинтерпретации той отдалечава обектите от утилитарността на номинирането им, за да се концентрира върху отношенията между обект и значение, пораждащи се в експозицията. В разбиранията на Недко Солаков конструкцията на баща му израства до семеен Александрийски фар и почва да сочи път. Илюзията на всеки от нас е, че светът не се разпада на ново и старо,

минало и бъдеще, че остава цял и всичко в него е от значение, намира се във връзка, която може да се прочете. В думите върху рисунките на Недко тази вяра е откровено запечатана – герои и обекти от вчера и от днес, вероятно и от предполагаемото утре, героите на бащи и синове се срещат, контактуват, заживяват. Те стават част от материята на семейното, в което всичко има своето логично място, причина и следствие.

По принцип, Наблюдателят в своята безпристрастност не задава въпроси, не се съмнява в цялостта. Светът в обектива му е какъвто е, но оттам и субективността на погледа – винаги „прикрепен“ към индивида, към самия себе си. При Димитър Солаков домашният – кипящият доматен сок е червена лава на сътворението, засмукваща всичко наоколо. В нея отиват и породената от доматения сок „архитектура“ на дядо му, и червеният залез над семейното гнездо в село Борики от драматичната живопис на баща му. Като „човекът мравка“ под окото на прицелената към собственото му лице камера, той обикаля света, преживявайки го като непознато място, като препятствие, преодолимо, но все едно предизвикателство. Светът е същият – с доматения сок, със залеза над Борики, но видян от другата страна на планините.

„Сантиментална изложба“ би трябвало да е повествование за едно семейство художници, а се превръща в коментар на отношенията между реалността в живота и изкуството, на фразата *Arx longa, vita brevis*.

Яра Бубнова, февруари 2013

Митьо Солаков е роден през 1931 г. в село Ряховците, Севлиево. Завършва Националната художествена академия в София през 1955 г. От 1962 г. живее и работи в Габрово. През 1967г. става първият уредник на Художествена галерия "Христо Цокев" - Габрово. До 1989 г. е председател на Художествения съвет към Съюза на българските художници – група Габрово. Умира на 4 февруари 2010 г. Успехите на твореца Митьо Солаков са в портретния жанр и монументалната скулптура. Митьо Солаков е автор и създател на статуетката „Гаскар“ - награда на Община Габрово, която се връчва на отличен от журито участник по време на Международното биенале на хумора и сатирата в изкуствата. За своите заслуги в областта на изкуството, Митьо Солаков е обявен за почетен гражданин на Габрово.

От началото на 90те години на 20 век **Недко Солаков** (р.1957г. в Червен Бряг, България, живее в София) участва в изложби по целия свят. Негови работи са показвани на Aperto'93 (Биенале във Венеция); на 48-то, 49-то, 50-то и 52-то Биенале във Венеция; на 3-то, 4-то и 9-то Биенале в Истанбул; Сао Паоло'94; на Манифеста 1, Ротердам; на 2-то и 4-то Биенале в Гуангджо; на 5-то Биенале в Лион; на Sonsbeek 9 в Арнхем; на 4-то и 5-то Биенале в Цетинье; на 1-то Биенале в Лудж; на 7-то Биенале в Шарджа, Обединени Арабски Емирства; на 3-то Биенале в Тирана; на 2-то Биенале в Севиля; на 2-то Биенале в Москва; на Документа 12; на 16-то Биенале в Сидни; на Prospect 1, Биенале в Ню Орлиънс и на Биеналето в Сингапур, 2011; на Документа 13;. През последните години авторът има самостоятелни изложби в Museu do Chiado Лисабон; Stichting De Appel, Амстердам; CCA Kitakyushu, Япония; Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia, Мадрид; The Israel Museum, Йерусалим; Centre d'Art Santa Monica, Барселона; Kunsthaus, Цюрих; Castello di Rivoli, Риволи; Градска Художествена Галерия, София и Galleria Borghese, Рим. През 2003-2005 самостоятелната му изложба "A 12 1/3 (and even more) Year Survey" бе представена в Casino Luxembourg, Rooseum, Малмьо и O.K Centrum, Линц, а през 2008-2009 изложбата му „Emotions“ бе показана в Kunstmuseum Бон, Kunstmuseum St. Gallen и в Institut Mathildenhoehe, Дармщат. През 2011-2012 неговата най-голяма до сега ретроспектива "All in Order, with Exceptions" е представена в Ikon Gallery, Бирмингам; Fondazione Galleria Civica, Тренто ("All in (My) Order, with Exceptions"); S.M.A.K., Гент и Fundação de Serralves, Порто.

Димитър Солаков е роден през 1987 г. и завършва Нов Български университет, София. Използва основно медията на фотографията и видеото. В работата си изследва връзката между природата, урбанизацията и човека, поставен между двете. Творбите му могат да бъдат както много лични, така и съвсем дистанцирани, от позицията на страничен наблюдател. Негови фотографии са участвали в редица международни изложби, част от които са: "The Power of Doubt", Times Museum (Гуанджоу, Китай), Bienal de Ciencia XI (Куенка, Еквадор), PHotoEspana (Мадрид, Испания).